നാരദപുരാണമ്- പൂർവാർധഃ/അധ്യായഃ 7

< നാരദപുരാണമ്- പൂർവാർധഃ

നാരദ ഉവാച-

കോഽസൗ രാക്ഷസഭാവാദ്ധി മോചിതഃ സഗരാന്വയേ.

സഗരഃ കോ മുനിശ്രേഷ്ഠ തന്മമാഖ്യാതുമർഹസി 1.7.1.

സനക ഉവാച-

ശൃണുഷ്വ മുനിശാർദൂല ഗംഗാമാഹാത്മ്യമുത്തമമ്.

യജ്ജലസ്പർശമാത്രേണ പാവിതം സാഗരം കുലമ്.

ഗതം വിഷ്ണുപദം വിപ്ര സർവലോകോത്തമോത്തമമ് 2.

ആസീദ്ര വികുലേ ജാതോ ബാഹുർനാമ വൃകാത്മജഃ.

ബുഭുജേ പൃഥിവീം സർവാം ധർമതോ ധർമതത്പരഃ 3.

ബ്രാഹ്മണാഃ ക്ഷത്രിയാ വൈശ്യാഃ ശൂദ്രാ ശ്ചാന്യേ ച ജന്തവഃ.

സ്ഥാപിതാഃസ്വസ്വധർമേഷു തേന ബാഹുർവിശാംപതിഃ 4.

അശ്വമേധൈരിയാജാസൗ സപ്തദ്വീപേഷു സപ്തഭിഃ.

അതർപ്പയദ്ഭൂമിദേവാൻ ഗോഭൂസ്വർണാംശുകാദിഭിഃ 5.

അശാസന്നീതിശാസ്ത്രേണ യഥേഷ്ടം പരിപന്ഥിനഃ.

മേനേ കൃതാർഥമാത്മാനമന്യാതപനിവാരണമ് 6.

ചന്ദനാനി മനോജ്ഞാനി ബലി യത്സർവദാ ജനാഃ.

ഭൂഷിതാ ഭൂഷണൈർദിവ്യൈസ്തദ്രാ ഷ്ട്രേ സുഖിനോ മുനേ 7.

അകൃഷ്ടപച്യാ പൃഥിവീ ഫലപുഷ്പസമന്വിതാ 8.

വവർഷ ഭൂമൗ ദേവേന്ദ്ര ഃ! കാലേ കാലേ മുനീശ്വര.

അധർമനിരതാപായേ പ്രജാ ധർമേണ രക്ഷിതാഃ 9.

ഏകദാ തസ്യ ഭൂപസ്യ സർവസമ്പദ്വിനാശകൃത്.
അഹംകാരോ മഹാഞ്ജജ്ഞേ സാസൂയോ ലോപഹേതുകഃ 10.
അഹം രാജാ സമസ്താനാം ലോകാനാം പാലകോ ബലീ.
കർത്താ മഹാക്രതൂനാം ച മത്തഃ പൂജ്യോഽസ്തി കോഽപരഃ 11.
അഹം വിചക്ഷണഃ ശ്രീമാഞ്ജിതാഃ സർവേ മയാരയഃ.
വേദവേദാങ്ഗതത്ത്വജ്ഞോ നീതിശാസ്ത്രവിശാരദഃ 12.
അജേയോഽവ്യാഹതൈശ്വര്യോ മത്തഃ കോഽന്യോഽധികോ ഭുവി.
അഹംകാരപരസ്യൈവം ജാതാസൂയാ പരേഷ്വപി 13.
അസൂയാതോഽഭവത്കാമസ്തസ്യ രാജ്ഞോ മുനീശ്വര.
ഏഷു സ്ഥിതേഷു തു നരോ വിനാശം യാത്യസംശയമ് 14.
യൗവനം ധനസംപത്തിഃ പ്രഭുത്വമവിവേകിതാ.
ഏകൈകമപ്യനർഥായ കിമു യത്ര ചതുഷ്ടയമ് 15.
തസ്യാസൂയാ നു മഹതീ ജാതാ ലോകവിരോധിനീ.
സ്വദേഹനാശിനീ വിപ്ര സർവസമ്പദ്വിനാശിനീ 16.
അസൂയാവിഷ്ടമനസി യദി സംപത്പ്രവർത്തതേ.
തുഷാഗ്നിം വായുസംയോഗമിവ ജാനീഹി സുവ്രത 17.
അസൂയോപേതമനസാം ദമ്ഭാചാരവതാം തഥാ.
പരുഷോക്തിരതാനാം ച സുഖം നേഹ പരത്ര ച 18.
അസൂയാവിഷ്ടചിത്താനാം സദാ നിഷ്ഠുരഭാഷിണാമ്.
പ്രിയാ വാ തനയാ വാപി ബാന്ധവാ അപ്യരാതയഃ 19.
മനോഭിലാഷം കുരുതേ യഃ സമീക്ഷ്യ പരസ്ത്രിയമ്.
സ സ്വസംപദ്വിനാശായ കുഠാരോ നാത്ര സംശയഃ 20.
യഃ സ്വശ്രേയോവിനാശായ കുര്യാദ്യത്നം നരോ മുനേ.
സർവേഷാം ശ്രേയസം ദൃഷ്ട്വാ സ കുര്യാന്മത്സരം കുധീഃ 21.
മിത്രാപത്യഗൃഹക്ഷേത്രധനധാന്യപശുഷ്വപി.
ഹാനിമിച്ഛന്നരഃ കുര്യാദസൂയാം സതതം ദ്വിജ 22.

അഥ തസ്യാവിനീതസ്യ ഹ്യസൂയാവിഷ്ടചേതസഃ.
ഹൈഹയാസ്താലജങ്ഘാശ്ച ബലിനോ്ഽരാതയോ്ഽഭവൻ 23.
യസ്യാനുകൂലോ ലക്ഷ്മീശഃ സൗഭാഗ്യം തസ്യ വർദ്ധതേ.
സഏവ വിമുഖോ യസ്യ സൗഭാഗ്യം തസ്യ ഹീയതേ 24.
താവത്പുത്രാശ്ച പൗത്രാശ്ച ധനധാന്യഗൃഹാദയഃ.
യാവദീക്ഷേത ലക്ഷ്മീശഃ കൃപാപാങ്ഗേന നാരദ 25.
അപി മൂർഖാന്ധബധിരജഡാഃ ശൂരാ വിവേകിനഃ.
ശ്ലാഘ്യാ ഭവന്തി വിപ്രേന്ദ്ര പ്രേക്ഷിതാ മാധവേന യേ 26.
സൗഭാഗ്യം തസ്യ ഹീയേത യസ്യാസൂയാദിലാഞ്ഛനമ്.
ജായതേ നാത്ര സംദേഹോ ജന്തുദ്വേഷോ വിശേഷതഃ 27.
സതതം യസ്യ കസ്യാപി യോ ദ്വേഷം കുരുതേ നരഃ.
തസ്യ സർവാണി നശ്യന്തി ശ്രേയാംസി മുനിസത്തമ 28.
അസൂയാ വർദ്ധതേ യസ്യ തസ്യ വിഷ്ണുഃ പരാങ്മുഖഃ.
ധനം ധാന്യം മഹീ സംപദ്വിനശ്യതി തതോ ധ്രുവമ് 29.
വിവേകം ഹന്ത്യഹംകാരസ്ത്വവിവേകാത്തു ജീവിനാമ്.
ആപദഃ സംഭവന്ത്യേവേത്യഹംകാരം ത്യജേത്തതഃ 30.
അഹംകാരോ ഭവേദ്യസ്യ തസ്യ നാശോ്ഽതിവേഗതഃ.
അസൂയാവിഷ്ടമനസസ്തസ്യ രാജ്ഞഃ പരൈഃ സഹ 31.
ആയോധനമഭൂദ് ഘോരം മാസമേകം നിരന്തരമ്.
ഹൈഹയൈസ്താലജങ്ഘൈശ്ച രിപുഭിഃ സ പരാജിതഃ 32.
വനം ഗതസ്തതോ ബാഹുരന്തർവത്ന്യാ സ്വഭാര്യയാ.
അവാപ പരമാം തുഷ്ടിം തത്ര ദൃഷ്ട്വാ മഹത്സരഃ 33.
അസൂയോപേതമനസസ്തസ്യ ഭാവം നിരീക്ഷ്യ ച.
സരോഗതവിഹംഗാസ്തേ ലീനാശ്ചിത്രമിദം മഹത് 34.
അഹോ കഷ്ടമഹോ രൂപം ഘോരമത്ര സമാഗതമ്.
വിശന്തസ്ത്വരയാ വാസമിത്യൂചുസ്തേ വിഹംഗമാഃ 35.

സോഽവഗാഹ്യ സരോ ഭൂപഃ പത്നീഭ്യാം സഹിതോ മുദാ.

പീത്വാ ജലം ച സുഖദം വൃക്ഷമൂലമുപാശ്രിതാഃ 36.

തസ്മിൻബാഹൗ വനം യാതേ തേനൈവ പരിരക്ഷിതാഃ.

ദുർഗുണാന്വിഗണയ്യാസ്യ ധിഗ്ധിഗിത്യബ്രുവൻപ്രജാഃ 37.

യോ വാ കോ യാ ഗുണീ മർത്യഃ സർവശ്ലാഘ്യതരോ ദ്വിജ.

സർവസംപത്സമായുക്തോഽപ്യഗുണീ നിന്ദിതോ ജനൈഃ 38.

അപകീർതിസമോ മൃത്യുർലോകേഷ്വന്യോ ന വിദ്യതേ.

യദാ ബാഹുർവനം യാതസ്തദാ തദ്രാ ജ്യഗാ ജനാഃ.

സന്തുഷ്ടിം പരമാം യാതാ ദവഥൗ വിഗതേ യഥാ 39.

നിന്ദിതോ ബഹുശോ ബാഹുർമൃതവത്കാനനേ സ്ഥിതഃ.

നിഹത്യ കർമ ച യശോ ലോകേ ദ്വിജവരോത്തമ 40.

നാസ്ത്യകീർതിസമോ മൃത്യുർനാസ്തി ക്രോധസമോ രിപുഃ.

നാസ്തി നിംദാസമം പാപം നാസ്തി മോഹസമാസവഃ 41.

നാസ്ത്യസൂയാസമാകീർതിർനാസ്തി കാമസമോഽനലഃ.

നാസ്തി രാഗസമഃ പാശോ നാസ്തി സംഗസമം വിഷമ് 42.

ഏവം വിലപ്യ ബഹുധാ ബാഹുരത്യന്തദുഃഖിതഃ.

ജീർണാങ്ഗോ മനസസ്താപാദ് വൃദ്ധഭാവാദഭൂദസൗ 43.

ഗതേ ബഹുതിഥേ കാലേ ഔർവാശ്രമസമീപതഃ.

സ ബാഹുർവ്യാധിനാ ഗ്രസ്തോ മമാര മുനിസത്തമ 44.

തസ്യ ഭാര്യാ ച ദുഃഖാർതാ കനിഷ്ഠാ ഗർഭിണീ തദാ.

ചിരം വിലപ്യ ബഹുധാ സഹ ഗന്തും മനോ ദധേ 45.

സമാനീയ ച സൈധാംസി ചിതാം കൃത്വാതിദുഃഖിതാ.

സമാരോപ്യ തമാരൂഢം സ്വയം സമുപചക്രമേ 46.

ഏതസ്മിന്നന്തരേ ധീമാനൗർവസ്തേജോനിധിർമുനിഃ.

ഏതദ്വിജ്ഞാതവാൻസർവം പരമേണ സമാധിനാ 47.

ഭൂതം ഭവ്യം വർത്തമാനം ത്രികാലജ്ഞാ മുനീശ്വരാഃ.

ഗതാസൂയാ മഹാത്മാനഃ പശ്യന്തി ജ്ഞാനചക്ഷുഷാ 48.

തപോഭിസ്തേജസാം രാശിരൗർവപുണ്യസമോ മുനിഃ.

സംപ്രാപ്തസ്തത്ര സാധ്വീ ച യത്ര ബാഹുപ്രിയാ സ്ഥിതാ 49.

ചിതാമാരോഢുമുദ്യുക്താം താം ദൃഷ്ട്വാ മുനിസത്തമഃ.

പ്രോവാച ധർമമൂലാനി വാക്യാനി മുനിസത്തമഃ 50.

ഔർവ ഉവാച-

രാജവര്യപ്രിയേ സാധ്വി മാ കുരുഷ്വാതിസാഹസമ്.

തവോദരേ ചക്രവർതീ ശത്രുഹന്താ ഹി തിഷ്ഠതി 51.

ബാലാപത്യാശ്ച ഗർഭിണ്യോ ഹ്യദൃഷ്ടഋതവസ്തഥാ.

രജസ്വലാ രാജസുതേ നാരോഹന്തി ചിതാം ശുഭേ 52.

ബ്രഹ്മഹത്യാദിപാപാനാം പ്രോക്താ നിഷ്കൃതിരുത്തമൈഃ.

ദമ്ഭിനോ നിംദകസ്യാപി ഭ്രൂണഘ്നസ്യ ന നിഷ്കൃതിഃ 53.

നാസ്തികസ്യ കൃതഘ്നസ്യ ധർമോപേക്ഷാകരസ്യ ച.

വിശ്വാസഘാതകസ്യാപി നിഷ്കൃതിർനാസ്തി സ്രുവതേ 54.

തസ്മാദേതന്മഹത്പാപം കർത്തും നാർഹസി ശോഭനേ.

യദേതദ്ദുഃഖമുത്പന്നം തത്സർവം ശാംതിമേഷ്യതി 55.

ഇത്യുക്താ മുനിനാ സാധ്വീ വിശ്വസ്യ തദനുഗ്രഹമ്.

വിലലാപാതിദുഃഖാർതാ സമുഹ്യധവപത്കജൗ 56.

ഔർവോ്ഽപി താം പുനഃ പ്രാഹ സർവശാസ്ത്രാർഥകോവിദഃ.

മാ രോദീ രാജതനയേ ശ്രിയമഗ്ര്യേ ഗമിഷ്യസി 57.

മാ മുംചാസ്രം മഹാഭാഗേ പ്രേതോ ദാഹ്യോ്ഽദ്യ സജ്ജനൈഃ.

തസ്മാച്ഛോകം പരിത്യജ്യ കുരു കാലോചിതാം ക്രിയാമ് 58.

പംഡിതേ വാപി മൂർഖേ വാ ദരിദ്രേ വാ ശ്രിയാന്വിതേ.

ദുർവൃത്തേ വാ സുവൃത്തേ വാ മൃത്യോഃ സർവത്ര തുല്യതാ 59.

നഗരേ വാ തഥാരണ്യേ ദൈവമത്രാതിരിച്യതേ 60.

യദ്യത്പുരാതനം കർമ തത്തദേവേഹ യുജ്യതേ.

കാരണം ദൈവമേവാത്ര മന്യേ സോപാധികാ ജനാഃ 61.

ഗർഭേ വാ ബാല്യഭാവേ വാ യൗവനേ വാപി വാർദ്ധകേ.

മൃത്യോർവശം പ്രയാതവ്യം ജന്തുഭിഃ കമലാനനേ 62.

ഹന്തി പാതി ച ഗോവിന്ദോ ജന്തൂൻകർമവശേ സ്ഥിതാൻ.

പ്രവാദം രോപയന്ത്യജ്ഞാ ഹേതുമാത്രേഷു ജന്തുഷു 63.

തസ്മാദ്ദുഃഖം പരിത്യജ്യ സുഖിനീ ഭവ സുവ്രതേ.

കുരു പത്യുശ്ച കർമാണി വിവേകേന സ്ഥിരാ ഭവ 64.

ഏതച്ഛരീരം ദുഃഖാനാം വ്യാധീനാമയുതൈർവൃതമ്.

സുഖാഭാസം ബഹുക്ലേശം കർമപാശേന യന്ത്രിതമ് 65.

ഇത്യാശ്വാസ്യ മഹാബുദ്ധിസ്തയാ കാര്യാണ്യകാരയത്.

ത്യക്തശോകാ ച സാ തന്വീ നതാ പ്രാഹ മുനീശ്വരമ് 66.

കിമത്ര ചിത്രം യത്സന്തഃ പരാർഥഫലകാംക്ഷിണഃ.

നഹി ദ്രുമാശ്ച ഭോഗാർഥം ഫലന്തി ജഗതീതലേ 67.

യോഽന്യദുഃഖാനി വിജ്ഞായ സാധുവാക്യൈഃ പ്രബോധയേത്.

സ ഏവ വിഷ്ണുസ്തത്ത്വസ്ഥോ യതഃ പരഹിതേ സ്ഥിതഃ 68.

അന്യദുഃഖേന യോ ദുഃഖീ യോഽന്യ ഹർഷേണ ഹർഷിതഃ.

സ ഏവ ജഗതാമീശോ നരരൂപധരോ ഹരിഃ 69.

സദ്ഭിഃ ശ്രുതാനി ശാസ്ത്രാണി പരദുഃഖവിമുക്തയേ.

സർവേഷാം ദുഃഖനാശായ ഇതി സന്തോ വദന്തി ഹി 70.

യത്ര സന്തഃ പ്രവർത്തന്തേ തത്ര ദുഃഖം ന ബാധതേ.

വർതതേ യത്ര മാർതണ്ഡഃ കഥം തത്ര തമോ ഭവേത് 71.

ഇത്യേവം വാദിനീ സാ തു സ്വപത്യുശ്ചാപരാഃ ക്രിയാഃ.

ചകാര തത്സരസ്തീരേ മുനിപ്രോക്തവിധാനതഃ 72.

സ്ഥിതേ തത്ര മുനൗ രാജാ ദേവരാഡിവ സംജ്വലൻ.

ചിതാമധ്യാദ്വിനിഷ്ക്രമ്യ വിമാനവരമാസ്ഥിതഃ 73.

പ്രപേദേ പരമം ധാമ നത്വാ ചൗർവം മുനീശ്വരമ്.

മഹാപാതകയുക്താ വാ യുക്താ വാ ചോപപാതകൈഃ.

പരം പദം പ്രയാന്ത്യേവ മഹദ്ഭിരവലോകിതാഃ 74.

കലേവരം വാ തദ്ഭസ്മ തദ്ധൂമം വാപി സത്തമ.

യദി പശ്യതി പുണ്യാത്മാ സ പ്രയാതി പരാം ഗതിമ് 75.

പത്യുഃ കൃതക്രിയാ സാ തു ഗത്വാശ്രമപദം മുനേഃ.

ചകാര തസ്യ ശുശ്രൂഷാം സപത്ന്യാ സഹ നാരദ 76.

ഇതി ശ്രീബൃഹന്നാരദീയപുരാണേ പൂർവഭാഗേ പ്രഥമപാദേ ഗങ്ഗാമാഹാത്മ്യം നാമ സപ്തമോഽധ്യായഃ7.
